

[Kofod-Svendsen]

samarbejde med de skiftende regimer uanset deres karakter og manglende folkelige baggrund, og at der har været snævre grænser for, hvor meget USA har kunnet eller villet presse disse regimer til politiske, økonomiske og sociale reformer.

Så kan man diskutere, om USA reelt har været magtesløs, eller om USA af forskellige grunde ikke har ønsket at bruge sine pressionsmuligheder over for disse regimer, men faktum er, at USA i meget høj grad er blevet identificeret med disse højregimer og derved har fået utroværdighedens skær over sin Mellemamerikapolitik. For kendsgerningen er jo, at det er yderst begrænset, hvad USA har opnået med hensyn til politiske, økonomiske og sociale reformer trods sine erklærede mål herom.

Det mest karakteristiske ved USAs indsats har været en massiv militær støtte til regimernes bekæmpelse af de respektive landes oprørsbevægelser, mens midlerne til økonomiske og sociale hjælpeprogrammer i sammenligning med den militære bistand har været yderst beskedne. Der er adskillige i USA, som er af den opfattelse, at øget militær indsats blot vil stimulere oprørsgrupperne til øget indsats med yderligere militær konfrontation og materielle ødelæggelser til følge.

Hvad er så Danmarks opgave i denne situation? Ja, tiden tillader ikke, at jeg først går ind i en analyse af situationen i de enkelte lande. Når det gælder Danmarks opgave, vil jeg knytte til ved det forslag om motiveret dagsorden, som er omdelt. Her er jeg enig i, som det siges i det første led, at støtte Contadoralandenes initiativer til fremme af fred i Centralamerika, og også i det, der er anført til sidst, at henstille til alle landene i Centralamerika, at de opfylder deres internationale forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers menneskerettighedserklæring. Der er også flere andre passager, som jeg er enig i, nemlig de operative opgaver, som også påhviler Danmark.

Men der er også brugt en formulering i dette dagsordensforslag, som jeg ikke finder er afbalanceret. Man lægger, som formuleringen er, udelukkende ansvaret på USA, og det finder jeg ikke er udtryk for den totale vurdering af situationens årsager, således som jeg mener situationen er i det pågældende område.

Jeg står også spørgende over for, hvor gavnligt det er for at fremme det, som man ønsker, og som der er lagt op til i en række punkter i dette forslag om motiveret dagsorden, at man vedtager en sådan dagsorden, fremfor at bruge de muligheder, man allerede har, og som regeringen er i gang med at bruge, bl.a. via FN og EF, nemlig at stå i en kontinuerlig dialog med USA for at påpege situationen og pege på, hvilke ting der bør gøres for at fremme en demokratisk udvikling i området og samtidig fremme en økonomisk og social udvikling, som vi ønsker.

Selv om der således er mange elementer i dagsordenen, som jeg kan tilslutte mig, må jeg samtidig sige, at der også er nogle mindre korrekte, mindre heldige formuleringer, så mit parti vil undlade at stemme for den foreslåede dagsorden.

Poulsgaard (FP):

Der er forskellige aviser, der i dag skriver, at de franske aviser ikke har opdaget, at Poul Schlüter er i Frankrig. Hr. Stinus sagde, at han var næsten sikker på, at der var mange danskere, der ikke vidste, hvor de lande ligger, som vi snakker om. Det har hr. Stinus da fuldstændig ret i. Så sagde hr. Stinus også, at der nok var mange, der ville sige, at det var spild af folketingets tid, og det tør svagt antydes, at det var rigtigt. Det er spild af folketingets tid, så det batter noget.

Men de røde får endnu en gang lejlighed til at demonstrere deres uvilje mod USA. Det er jo fantastisk, det had, der ligger mod USA. Det er det land, som vi kan takke for vor frihed, og når det land så prøver på at forsvare friheden i Mellemamerika, så er det noget forfærdelig noget.

Hr. Gert Petersen kan jo få alt gjort sort til hvidt, havde jeg nær sagt. Nicaragua – hvad er der sket dér? Presse censur, udgangsforbud, rigtig modbydelige diktaturmetoder, og sådan går det jo hvert evige sted, hvor de røde får magten. Alligevel sidder man i dette folketing og bevilger penge og sender millioner af kroner derned. Vi skulle takke USA for, at der er et mandfolk i den vestlige verden. Vi skulle have nogle flere af Reagans type til at sidde her i folketinget.

Nu vil man altså opfordre USA til at opheve den handelsembargo. For det første er USA da akkurat ligeglade med, hvad Dan-